

EBA/GL/2026/01

9 stycznia 2026 r.

Wytyczne

doprecyzowujące kryteria wskazania
rodzajów działalności, o których mowa w
art. 4 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia (UE) nr
575/2013

1. Zgodność i wymogi dotyczące powiadomienia

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dotożyć wszelkich starań, aby zastosować się do niniejszych wytycznych.
2. W wytycznych określono stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego oraz w sprawie sposobu, w jaki należy stosować prawo Unii w danej dziedzinie. Właściwe organy w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi dotyczące powiadomienia

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą do dnia 04.05.2026 powiadomić EUNB, czy stosują się lub zamierzają stosować się do niniejszych wytycznych, albo podać powody niestosowania się do nich. W przypadku braku powiadomienia w tym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Powiadomienia należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z dopiskiem „EBA/GL/2026/01”. Powiadomienia powinny przekazać osoby odpowiednio upoważnione do przekazywania informacji o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Do EUNB należy również zgłaszać wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. W niniejszych wytycznych określono, zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kryteria wskazania rodzajów działalności, o których mowa w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy pkt 18 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do celów wskazania przedsiębiorstwa usług pomocniczych zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 („przedsiębiorstwo usług pomocniczych”).

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie zgodnie z poziomem stosowania wymogów określonym w części pierwszej, tytuł II rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
7. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie w odniesieniu do kwalifikowania się jakiegokolwiek przedsiębiorstwa jako „przedsiębiorstwa usług pomocniczych” zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy pkt 18 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Adresaci

8. Niniejsze wytyczne skierowane są do właściwych organów zdefiniowanych w art. 4 pkt 2 ppkt (i) i (viii) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do właściwych organów zdefiniowanych w art. 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia (UE) 2023/1114 oraz do instytucji finansowych zdefiniowanych w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Definicje

9. O ile nie określono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, dyrektywie 2013/36/UE i dyrektywie 2014/59/UE mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie.

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

10. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia 04.05.2026.

4. Wytyczne dotyczące przedsiębiorstw usług pomocniczych

4.1. Przepisy ogólne

11. Przedsiębiorstwa nie należy traktować jako przedsiębiorstwa usług pomocniczych, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:
 - a. jest ono spółką holdingową działającą wyłącznie w sektorze przemysłowym, jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, ubezpieczeniową spółką holdingową zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2009/138/WE lub ubezpieczeniową spółką holdingową prowadzącą działalność mieszaną zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. g) tej dyrektywy, z wyjątkiem przypadku, gdy ubezpieczeniowa spółka holdingowa prowadząca działalność mieszaną ma instytucję zależną; lub
 - b. jest ono już objęte definicją instytucji, instytucji finansowej lub podmiotu sektora finansowego zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 3, 26 i 27 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z jakiegokolwiek powodu innego niż posiadanie statusu przedsiębiorstwa usług pomocniczych.
12. Przedsiębiorstwo usług pomocniczych ujęte w skonsolidowanej sytuacji finansowej instytucji powinno być traktowane jako przedsiębiorstwo usług pomocniczych na rzecz jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa.

4.2. Kryteria wskazania rodzajów działalności, które należy uznać za bezpośrednie rozszerzenie działalności bankowej zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

13. Rodzaje działalności o podstawowym znaczeniu dla łańcucha wartości podstawowych usług bankowych, o których mowa w pkt 1, 2 i 6 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE, należy uznać za bezpośrednie rozszerzenie działalności bankowej. Do tych rodzajów działalności zaliczają się:
 - a. pośrednictwo w zakresie kredytów komercyjnych lub mieszkaniowych lub depozytów;
 - b. obsługa zadłużenia, w tym gdy jest ona realizowana przez podmioty obsługujące kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 8 dyrektywy (UE) 2021/2167;

- c. ocena zdolności kredytowej indywidualnych klientów instytucji lub instytucji finansowej;
 - d. dochodzenie wierzytelności;
 - e. wycena zabezpieczenia;
 - f. nabywanie, posiadanie, likwidacja przejętych aktywów oraz zarządzanie nimi; oraz
 - g. pośrednictwo kredytowe i dystrybucja kredytów za pośrednictwem innowacyjnych kanałów, takich jak platformy crowdfundingowe, platformy peer-to-peer (P2P) lub platformy pożyczek społecznościowych, w sytuacji, w której działalność ta przyczynia się do udzielania kredytów.
14. Rodzaje działalności wymienione w lit. a)–f) należy uznać za bezpośrednie rozszerzenie działalności bankowej tylko wtedy, gdy są one świadczone głównie na rzecz instytucji lub instytucji finansowych lub są prowadzone w ich interesie.

4.3. Kryteria wskazania rodzajów działalności, które należy uznać za mające charakter pomocniczy względem działalności bankowej zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Kryteria ogólne

15. Działalność powinna być uznana za „mającą charakter pomocniczy względem działalności bankowej”, jeżeli wspiera lub uzupełnia świadczenie – lub opiera się na świadczeniu – jakiegokolwiek usługi lub działalności wymienionej w pkt 1–12 oraz pkt 15, 16 i 17 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE oraz w sekcji A lub B załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, w odniesieniu do instrumentów finansowych wymienionych w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, przez instytucję lub instytucję finansową („wspiera lub uzupełnia działalność bankową lub opiera się na takiej działalności”).
16. Aby ocenić, czy działalność ma charakter pomocniczy względem działalności bankowej, na podstawie kryteriów określonych w pkt 15, ocena powinna być:
- a. ograniczona do działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa, które – w przypadku uznania za przedsiębiorstwo usług pomocniczych – muszą lub mogą podlegać konsolidacji ostrożnościowej zgodnie z art. 11 i 18 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz kryteriami, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2022/676. Obejmuje to jednostki dominujące, jednostki zależne i wspólne ustalenia umowne oraz wszelkie inne sytuacje określone w art. 18 ust. 3, 5 i 6 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

- b. dokonana z uwzględnieniem istotności powiązania lub związku danej działalności z działalnością instytucji lub instytucji finansowej, o której mowa w ust. 15.

Wspiera działalność bankową

- 17. Do celów pkt 15 działalność wspiera działalność bankową, jeżeli znacząco poprawia wydajność i skuteczność procesów bankowych lub umożliwia lub ułatwia dostarczanie produktów lub usług bankowych klientom. Świadczenie takich usług wspierających na rzecz innych przedsiębiorstw usług pomocniczych grupy powinno być uznawane za wsparcie pośrednie.
- 18. Bez uszczerbku dla pkt 17 następujące działania należy postrzegać jako działania wspierające działalność bankową:
 - a. wsparcie operacyjne, takie jak optymalizacja procesów oraz rozwój i utrzymanie infrastruktury;
 - b. wsparcie w zakresie relacji z klientami, takie jak ułatwianie interakcji między klientami a bankiem (np. platformy obsługi klienta);
 - c. wsparcie w zakresie zarządzania ryzykiem i przestrzegania przepisów prawnych;
 - d. wsparcie strategiczne i w zakresie konkurencyjności, takie jak badania rynku, analiza dużych zbiorów danych, innowacje i transformacja cyfrowa lub wprowadzanie do obrotu;
 - e. działalność back-office i wsparcie administracyjne, takie jak zarządzanie zasobami ludzkimi lub zarządzanie dokumentami.

Uzupełnia działalność bankową

- 19. Do celów pkt 15 działalność uzupełnia działalność bankową, jeżeli:
 - a. umożliwia instytucji lub instytucji finansowej należącej do grupy, za pośrednictwem określonych kanałów dystrybucji i marketingowych, rozszerzenie oferty swoich usług i produktów bankowych na klientów przedsiębiorstwa; lub
 - b. usługi i produkty pozabankowe przedsiębiorstwa, za pośrednictwem określonych kanałów dystrybucji i kanałów marketingowych, są oferowane i dostarczane klientom instytucji lub instytucji finansowej należącej do grupy.
- 20. Wskazanie, czy dana działalność stanowi uzupełnienie działalności bankowej, powinno opierać się na obiektywnej i opartej na faktach ocenie, a nie na abstrakcyjnej możliwości oferowania przez instytucję lub instytucję finansową lub przedsiębiorstwo swoich usług i produktów tej samej grupie klientów.

Opiera się na działalności bankowej

21. Do celów ust. 15 działalność opiera się na działalności bankowej, jeżeli:
- a. w znacznym stopniu opiera się na odpowiednich produktach lub usługach bankowych oferowanych lub dostarczanych przez instytucję lub instytucję finansową należącą do grupy w celu prowadzenia swojej działalności (np. zasada „znaj swojego klienta”, zarządzanie wnioskami kredytowymi, ocena ryzyka kredytowego). W związku z tym w ocenie należy uwzględnić zależności operacyjne i kadrowe; lub
 - b. w znacznym stopniu opiera się na finansowaniu zapewnianym przez instytucję lub instytucję finansową należącą do grupy w celu sfinansowania dostarczania produktów lub usług stanowiących część jej działalności. Instytucje powinny nie tylko brać pod uwagę finansowanie otrzymane przez przedsiębiorstwo, ale także oceniać istnienie jakiegokolwiek wyraźnego zobowiązania do zapewnienia finansowania.

Leasing operacyjny

22. Do celów niniejszych wytycznych leasing operacyjny powinien odnosić się do umowy leasingu, która nie przenosi w znacznym stopniu na leasingobiorcę wszystkich rodzajów ryzyka i korzyści związanych z własnością przedmiotu leasingu.
23. Zgodnie z ogólnymi kryteriami określonymi w pkt 15–21 działalność w zakresie leasingu operacyjnego należy uznać za mającą charakter pomocniczy względem działalności bankowej w dowolnej z następujących sytuacji:
- a. leasing aktywów jest prowadzony na rzecz instytucji lub instytucji finansowych w ramach grupy lub poza nią (np. leasing budynków lub pomieszczeń);
 - b. leasing aktywów jest regularnie uzupełniany o ofertę i sprzedaż produktów lub usług bankowych na rzecz leasingobiorcy za pośrednictwem instytucji lub instytucji finansowej należących do grupy (np. rachunek bieżący lub usługi płatnicze); lub
 - c. leasing aktywów opiera się w znacznym stopniu na działalności bankowej, w tym w sytuacjach, gdy przedsiębiorstwo:
 - i. w znacznym stopniu opiera się na odpowiednich produktach lub usługach bankowych świadczonych przez instytucję lub instytucję finansową należącą do grupy. Na przykład, gdy (i) zawarcie i realizacja umowy opierają się na ocenie ryzyka kredytowego przeprowadzonej przez instytucję lub instytucję finansową należącą do grupy; lub (ii) windykacja opłat leasingowych – lub wszelkie działania mające na celu odzyskanie należności z tytułu leasingu operacyjnego lub aktywów bazowych – są zarządzane przez instytucję lub instytucję finansową należącą do grupy; lub

- ii. w znacznym stopniu opiera się na finansowaniu zapewnianym przez instytucje lub instytucje finansowe należące do grupy.

Posiadanie nieruchomości lub zarządzanie nią

24. Zgodnie z ogólnymi kryteriami określonymi w pkt 15–21 posiadanie nieruchomości lub zarządzanie nimi powinno być traktowane jako działalność mającą charakter pomocniczy względem działalności bankowej w każdej z poniższych przykładowych sytuacji:

- a. działalność wspomaga działalność bankową, w tym w sytuacjach, gdy:
 - i. nieruchomości będące własnością przedsiębiorstwa lub zarządzane przez nie są wykorzystywane do wspierania operacji działalności bankowej (np. oddziały banków lub ich siedziby główne); lub
 - ii. własność nieruchomości przedsiębiorstwa wynika bezpośrednio z działalności bankowej;
- b. działalność ta uzupełnia działalność bankową, w tym w sytuacjach, gdy:
 - i. przedsiębiorstwo aktywnie oferuje swoim klientom uzupełniające produkty lub usługi bankowe (np. kredyty hipoteczne), które wspierają strategię sprzedaży krzyżowej grupy;
 - ii. instytucje lub instytucje finansowe należące do grupy aktywnie oferują i sprzedają swoim klientom inwestycje w fundusze nieruchomości lub inwestują aktywa zarządzane przez klientów w takie fundusze nieruchomości, których nieruchomości są w znacznym stopniu zarządzane przez przedsiębiorstwo; lub
 - iii. usługi zarządzania nieruchomościami świadczone przez przedsiębiorstwo (np. zarządzanie nieruchomościami inwestycyjnymi dla klientów) są oferowane jako usługi uzupełniające działalność bankową (np. zarządzanie portfelem);
- c. działalność w znacznym stopniu opiera się na działalności bankowej, w tym w sytuacjach, gdy:
 - i. w przypadku finansowania nieruchomości posiadanych lub wybudowanych przedsiębiorstwo w znacznym stopniu polega na finansowaniu przez instytucje lub instytucje finansowe należące do grupy; lub
 - ii. przedsiębiorstwo korzysta z określonych produktów lub usług bankowych świadczonych przez instytucje lub instytucje finansowe należące do grupy w celu prowadzenia swojej działalności. Usługi te powinny obejmować ocenę ryzyka finansowego projektów, zarządzanie ryzykiem, wsparcie w zakresie przestrzegania przepisów lub inne usługi, które wykazują wysoki poziom wzajemnych powiązań i zależności przedsiębiorstwa.

Świadczenie usług w zakresie przetwarzania danych

25. Zgodnie z ogólnymi kryteriami określonymi w pkt 15–21 świadczenie usług przetwarzania danych należy uznać za działalność mającą charakter pomocniczy względem działalności bankowej w każdej z poniższych przykładowych sytuacji:
- a. wspiera ono działalność bankową, zapewniając skuteczną realizację operacji bankowych (np. opracowanie lub utrzymanie systemów operacyjnych wspierających operacje bankowe). Świadczenie takich usług przetwarzania danych na rzecz innych przedsiębiorstw usług pomocniczych powinno być również uznawane za pośrednio wspierające działalność bankową;
 - b. stanowi ono uzupełnienie działalności bankowej, np. poprzez zwiększenie wartości dodanej lub uzupełnienie produktów lub usług bankowych. W tym kontekście należy uwzględnić systematyczne praktyki sprzedaży krzyżowej i wspólne kanały dystrybucji; lub
 - c. w znacznym stopniu opiera się ono na działalności bankowej, na przykład jeżeli usługi przetwarzania danych w znacznym stopniu opierają się na danych dostarczonych w ramach działalności bankowej lub są z nią związane (np. dostarczanie analiz danych dotyczących płatności klientów).

4.4. Wskazanie rodzajów działalności, które należy uznać za podobne do działalności określonej w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

26. Do celów stosowania art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy powinny bez zbędnej zwłoki powiadomić EUNB o działalności, którą można uznać za podobną do rodzajów działalności, o których mowa w lit. a) i b), wskazując odpowiednie przedsiębiorstwo prowadzące tę działalność i wyjaśniając, dlaczego jego działalność powinna być uznana za podobną również zgodnie z niniejszymi wytycznymi.
27. EUNB powinien stosować niniejsze wytyczne w celu ustalenia, czy działalność zgłoszona zgodnie z pkt 26 jest podobna do działalności, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

4.5. Główna działalność przedsiębiorstwa usług pomocniczych

28. Przedsiębiorstwo należy uznać za prowadzące działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a), b) lub c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako działalność podstawową, jeżeli całość tej działalności obejmuje co najmniej 50% dowolnego z następujących wskaźników:
- a. aktywa przedsiębiorstwa na podstawie jego indywidualnej sytuacji;

- b. przychody przedsiębiorstwa na podstawie jego indywidualnej sytuacji;
 - c. personel przedsiębiorstwa na podstawie jego indywidualnej sytuacji.
29. Działalność należy uznać za podstawową działalność przedsiębiorstwa, nawet jeżeli nie został osiągnięty żaden z progów określonych w pkt 28, o ile można to ustalić indywidualnie dla każdego przypadku w sposób zadowalający właściwy organ.